

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۰۵/۲۸

مصطفی عمرزی

لایک ها و کامنت ها

در میان شبکه های اجتماعی، فیس بوک با بیشترین کاربر، بزرگ ترین رسانه ئی اجتماعی شمرده می شود. ساختار این شبکه به گونه ای ست که با جریان کار روتین، همناوبی می کند. به هر میزانی که در فیس بوک فعال باشید، به همان اندازه انکشاف می کند. این که این فرهنگ، چه قدر خوب و چه قدر زیان آور است، از محاسبه اوقاتی که در آن صرف و هدر می شود، دو جنبه خوب و بد را تعریف می کنند.

جاذبه های فراگیری در فیس بوک وجود دارند که با شکستن مرز ها، می توانند فضای خانواده ها را نیز اشغال کنند. تنظیمات و ترتیبات کار در این شبکه، عواطف و احساسات مختلف را اجتماعی می سازند. از خوردن و خوابیدن تا پرواز و استراحت، بسته گی به اراده شما برای اشتراک گذاری دارند، اما این شبکه عظیم و در حال گسترش، در چهارراه فرهنگ ها، کشور ها، مردمان و ملت ها، از ستیز سیاسی تا تفریحات و ترویج خشم و نفرت، آسیب های فراوانی ایجاد کرده است. در کنار ضیاع وقت، نبود معیار برای استفاده، شمار قابل ملاحظه مدیریت هایی را ایجاد می کند که اگر در زمینه ترویج خشونت و سوء استفاده بررسی شوند، جامعه ما از آلوده گی های آن ها به شدت ضرر کرده است.

آرایش سیاسی، قومی، شخصیت کشی، توهین و استفاده های مبتذل، با شعاعی که ایجاد می کنند، حتی می توانند روی کسانی تأثیر بگذارند که با فهم و آگاهی های بلند، اجتناب از تقابل، ستیز قومی، جناحی و گروهی را مهم می پندارند.

عموماً با استفاده های نادرست، بُرنده گی انتقاداتی که به بهانه یک شخص یا یک آدرس، اما به نام یک قوم یا یک جغرافیا صادر می شوند، با خصوصیت «کلی»، همه را متأثر می کند. بنابراین، خطاب کلی، به جمع مخالفانی می افزاید که هرچند تقصیر ندارند، اما با نام قوم، در سایه سوء استفاده یا هجومی قرار می گیرند که کسی خواسته است به نام یک شخص، قومی را توهین کند.

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولی

چنانی که آرای ما در تعیین زحمات سیاسی مهم اند، این اراده در تمام ابعاد زنده گی اجتماعی مهم می شود. اگر جمعی در شهر، وسیله فشار، اعلام، خوشنودی یا ناراحتی شود، عین این مثال می تواند در شبکه های اجتماعی، در جایی اتفاق بیافتد که بر اثر کار ما، پوشش وسیع ایجاد می کنند.

من از زمان پیوستن به فیس بوک، و لخرج نبوده ام. اعتقاد به اهمیت آرا یا لایک ها و کامنت ها، مرا متوجه کرده است که تاثیر روانی این عمل، اگر غیر دقیق، نامناسب یا بر اثر تعصب باشد، در تعمیم فرهنگ های غلط، کمک می کند.

تعبیر شماری از «لایک مفت»، عدم توجه بر اثرگذاری عمل آنان با لایک و کامنت است. تاثیر توجه در فیس بوک، به اندازه گوارا و ناگوار است که به راحتی باعث قطع ارتباط یا آزردگی می شود.

شماری از دوستانم از من گلایه می کنند که چرا پُست های ما را لایک نمی کنی یا با ابراز نظر (کامنت) دیده نمی شوی. این عقده به اندازه ای بزرگ شد که اگر چیزی پُست کنم، به عمد از عکس العمل لایک یا کامنت آنان به دور می ماند. روزی به شوخی به دوستی گفتم: من در طول یک سال، دو یا سه بار پُست می کنم، اما شما روزانه تا ده بار پُست می کنید. بنابراین، ناگزیر می شوم در ازای چند لایک ناقابل شما، چند هزار بار لایک کنم و همه روزه در کار سلاقی باشم تا از رهگذر روانی، با لایک و کامنت ما حظ ببرید.

در جامعه ما که فقر فرهنگی بی داد می کند و سطح آگاهی های مردم، بسیار پائین است، اگر از داده های فکری مجموعه سیاسی، فرهنگی و حرفه بی که از لحظ کیفیت، ناچیز اند، بگذریم، داد و ستد شبکه های اجتماعی ما در ارایه فرآورده های فرهنگی، بسیار نازل و بی ارزش به شمار می روند. افزون بر صدور بی اندازه سلاقی که از خوردن تا خوابیدن و در این اواخر به سطح خواستگاری و پوشش داخل خانه ها رسیده است، صورت دیگری از سوء استفاده و ضیاع وقت معمول می شود که یکی به دنبال دیگر، منشای استرس و درک نادرست از واقعیت های ملموس اند.

چنان چه آوردم، فیس بوک با ساختاری که ایجاب می کند همیشه فعال باشید، شماری را که این موضع را درک کرده اند در دو سوی خوب و بد، سلیقه و ابتذال، به ترفند هایی می کشاند که خوب است چند نمونه را توضیح دهیم.

به فرض، اگر چند روز از ارسال پُست، خودداری کنید، شبکه فیس بوک با ارایه محتویات پُست های قبلی و یا ساختار هایی که در تمام آنان، تحرک به منظور فعال بودن است، شما را ناگزیر می کند اوقات بیشتری صرف کنید.

گسترده گی مخاطب این شبکه (فیس بوک)، صاحبان آن را کمک می کند با جلب میلیون ها مخاطب، اعتماد بازار اعلانات را داشته باشند. در حالی که استفاده از فیس بوک با اهداف خاص کاربران به همراه است و به گمان اغلب، از یک وسیله مهم ارتباطات استفاده می کنیم، در جانب دیگر بر اثر ضیاع وقت، انرژی و فکر ما، شبکه قدرتمند اقتصادی، پول های کلان را جذب می کند.

مؤثریت شبکه های اجتماعی، بسته گی به کاربران دارد. شاید کم نیستند مردمی که در بُعد مثبت مسایل، فیس بوک را وسیله تنویر و آگاهی ساخته اند، اما تجارتي بودن باعث می شود محدودیت داشته باشیم.

اکثر صفحات رایگان فیس بوک، از قابلیت های بسیار ناچیز سود می برند. اگر می خواهید کیفیت واقعی فیس بوک را داشته باشید، حسابی که دارای پشتوانه مالی باشد، بهترین خدمات را ارایه می کند.

صفحات زیادی وجود دارند که با هزاران مشترک شناخته می شوند، اما میزان لایک و کامنت در آن ها بسیار ناچیز است؛ زیرا پُست صفحات رایگان، به شمار معدود می رسد.

صفحات زیادی را لایک می کنیم، اما به ماه ها از محتوای آن ها آگاه نمی شویم، زیرا فیس بوک با ایجاد محدودیت، از سرمایه گذاری هایی حذر می کند که می بیند با نبود وجوه مالی کاربر، زیان مالی دارد.

به هر حال، استفاده گسترده که با فعالیت غیر عادی و همیشه گی به همراه باشد، صفحات رایگان را نیز به پوشش وسیع می رساند. با این تفاوت که نسبت به صفحات دارای حمایت مالی، خیلی زمانگیر است.

از تخنیک های رشد و انکشاف صفحات فیس بوک، چه با حمایت مالی یا رایگان، توجه مخاطب با لایک و کامنت است. اکثر اعضای فیس بوک نمی دانند که با لایک ها و کامنت ها، اگر بدون دقت و توجه به اهمیت آن ها باشد، صفحات و اشخاصی را کمک می کنند که شاید با ماهیت میان تهی فعالیت می کنند و عملکرد آنان، بسیار مثبت نیست.

صفحاتی را دیده اید که با مهارت از شما می خواهند برای دو یا سه عنوان کتابی که معرفی می کنند، کامنت بگذارید. مسوولان این صفحات می دانند که به این طریق، صفحات آنان اکتیف می شود و با رشد آن، زمانی که بزرگ شد، می توانند از طریق داشتن مخاطبان بیشتر، تجارت و سوء استفاده کنند.

چند صفحه ای که بعداً فهمیده شد، مبتذل و برای شوخی بودند، تصاویر زنان و دخترانی را پخش می کردند که گویا دنبال همسر اند. ادبیات این صفحات و پُست هایی آنان، بسیار تفریحی و جذاب بود، اما تکرار چرندیات، آنان را رسوا کرد.

سوء استفاده سیاسی به منظور جلب مخاطب، سیاسیون را نیز تشویق کرده است. وکیلۀ بدنامی که در قاچاق مواد مخدر، خود و خانواده اش دست دارد، با جوسازی های کاذب، در نقش آن همولایتی هایش ظاهر شده است که به بهانه افغان ستیزی، دکان حیثیت فروشی باز کرده اند. این وکیلۀ بدنام و بی سواد، پُست هایی تحریک کننده ای می فرستد که به قول عوام از ظرفیت آبا و اجدادش نیز بلندتر اند. متأسفانه این طیف، با آگاهی از قابلیت های شبکه های اجتماعی، با نشر مسایل تفرقه برانگیز، بیشتر در پی افزایش مخاطب اند.

صفحه فیس بوک فوزیه کوفی، در چند هفته ای که پُست های وقیح و ضد ملی می فرستاد، از چند هزار به چندین هزار رسید. چنان چه تذکر دادم، مردم ما بدون توجه به اثرگذاری آرا (کامنت ها یا لایک ها)، به خصوص وقتی به افراد ناباب پاسخ می دهند، توجه نمی کنند که با این کار، به گونه ای منظور دیگران را برآورده می سازند. اگر ذره ای شرم و خجالت وجود داشته باشد، ممکن نیست یک زن یا مرد، عکس العمل هائی را نادیده بگیرد که با هزاران توهین و دشنام، او را مخاطب قرار می دهند. شاید استند کسانی که بسیار بی خاصیت اند، اما شمار دیگر بدون این که نظر یا آرای مخالف را بخوانند یا مشاهده کنند، توجه می کنند که بر اثر مخالفت، نه فقط موافقان خویش را بیشتر کنند، بل بر اثر حجم بزرگ کامنت و لایک، صفحات آنان گسترش می یابد.

بهتر است با کنار کشیدن از درگیری هایی که به عمد می کوشند مسایل کوچک را متنازع بسازند، به کامنت ها و لایک های خویش به معنی آرای اثرگذار اهمیت بدهید. در دنیای صمیمیت ها و مسایل شخصی، مصرف آرا در شبکه های اجتماعی، بد نیست. تصویر یک دوست، خویش، بزرگ یا حمایت از فعالیت های فرهنگی موثر، تنویرکننده و مثبت، ترجیحاً باید با افزودی لایک و کامنت، تشویق شوند، اما با عدم توجه بر اثرگذاری های ما در زمان مخالفت، اجازه ندهیم سوء استفاده کنند.

شرح تصاویر:

نمونه هایی از صفحات اجتماعی افغانی. در این نمونه ها، نحوه ی پوشش متفاوت است. شماری با راه اندازی صفحات همسریابی، مخاطب را جذب می کنند. شماری با راه اندازی صفحه ی کتاب های رایگان، در حالی مردم را فریب می دهند که کتاب های آنان، موجودی صدها سایتی ست که در این زمینه، مفت و رایگان، فعالیت می کنند. صفحه وکیلۀ بدنام، فوزیه کوفی، مصروف پخش مسایل حساس است. این بی آبرو ها و بی سواد ها با طرح موضوعات کلان ملی، از حساسیت مردم استفاده می کنند. طبیعی و بدیهی است که کسی در برابر شئون مملکت، بی تفاوت نمی ماند. بنابراین با وارد کردن عنصر عصبیت، بدون توجه به مخالف و موافق، به این بسنده می کنند تا انکشاف صفحات آنان، زمینه استفاده در جمع بیشتر را فراهم کند.

اگر به اهمیت آرای خویش پی ببریم، جلو بسیاری از خیانت ها، استفاده ها و مصایب را گرفته ایم.

پایان